

MATEMATIKAI TUDOMÁNYOK OSZTÁLYA

RENDES TAGSÁGRA AJÁNLJA

Frank András

1948-ban született Budapesten. Az MTA levelező tagja, matematikus, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Kar Matematikai Intézete emeritus professzora. Fő kutatási területe a kombinatorikus optimalizálás.

Az 1998-as Nemzetközi Matematikus Kongresszuson meghívott előadó volt. Úttörő módon oldotta meg a négyzetrácson adott pontpárok élfüggetlen utakkal összekötésének (a VLSI-tervezésben fontos) problémáját. Alapvető Tardos Évával közös eredménye: minden polinomiális időben megoldható kombinatorikus optimalizálási feladat erősen polinomiális időben is megoldható. Teljesen új utat nyitottak minimax tételei és algoritmusai optimalizálási feladatok súlyozatlan esetére. Az egyik legsikeresebb hazai iskolateremtő matematikus. Levelező taggá választása óta tanítványaival és Murota Kazuo (Kazuo Murota) neves japán matematikussal számos fontos cikket publikált.

Ajánlók:

Bárány Imre, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Katona Gyula, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Komjáth Péter, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Lovász László, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Pintz János, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Pyber László, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Sárközy András, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Simonovits Miklós, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Páles Zsolt

1956-ban Sátoraljaújhelyen született. 2001-ben lett az MTA doktora, 2016-ban az MTA levelező tagja. A Debreceni Egyetem Analízis Tanszékének egyetemi

tanára, a Matematika- és Számítástudományok Doktori Iskolájának a vezetője. Szűkebb szakterülete a matematikai analízis és az operációkutatás.

240 dolgozatában nemzetközi visszhangot kiváltó eredményeket ért el. 1 könyvet, 3 konferenciakötetet szerkesztett, több rangos konferenciát szervezett. Munkáira több mint 2000 független hivatkozást kapott. Vezetése mellett tízen szereztek PhD-fokozatot. Levelező taggá választása óta 38 tudományos dolgozata jelent meg. Ezeknek a fele közepek egyenlőségi, illetve homogenitási problémáival és az invariancia egyenlet megoldásával foglalkozik. A Hardy-egyenlőtlenség általános közepekre való kiterjesztésében elért új eredményei úttörő jellegűek. Számos dolgozatában a konvexitás fogalmát általánosította különböző situációkban. Eredményei elismerésül 2014-ben Széchenyi-díjjal tüntették ki.

Ajánlók:

Daróczy Zoltán, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Győry Kálmán, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Hatvani László, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Kátai Imre, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Krisztin Tibor, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Laczkovich Miklós, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Major Péter, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Pálfy Péter Pál, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Pethő Attila, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Rónyai Lajos, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Szász Domokos, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Totik Vilmos, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Stipsicz András

1966-ban született Budapesten. Az MTA levelező tagja, a Rényi Alfréd Matematikai Kutatóintézet kutatóprofesszora és igazgatója. Kutatási területe a differenciáلتopológia, azon belül az alacsony (legfeljebb négy) dimenziós terek vizsgálata.

Legfontosabb eredményeit négydimenziós sokaságok sima struktúráinak konstruálásában és háromdimenziós sokaságok kontaktstruktúráinak vizsgálatában érte el. Ezek szorosan kapcsolódnak a háromdimenziós euklideszi térben lévő csomók tulajdonságaihoz. Az ilyen csomókra talált (Ozsváth Péter és Szabó Zoltán társszerzőségével) egy könnyen kezelhető, a csomóról sok érdekes tulajdonságot leíró invariáns. Ezen invariáns jól illeszkedik korábbi, három-sokaságok és csomók Heegaard–Floer-invariánsait alkalmazó kutatásaihoz.

A Lendület, ERC Advanced Grant és Élvonal pályázatok által támogatott kutatócsoportjában számos fiatal kutatót vezetett be ebbe a nemzetközi érdeklődés homlokterében lévő témába.

Ajánlók:

Babai László, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Pálfy Péter Pál, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Rónyai Lajos, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Simonovits Miklós, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Szász Domokos, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Szűcs András, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

LEVELEZŐ TAGSÁGRA AJÁNLJA

Buczolich Zoltán

1961-ben született Budapesten. Az MTA doktora címet 2007-ben nyerte el. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem egyetemi tanára. Szűkebb szakterülete a valós analízis, az ergodelmélet, a dinamikus rendszerek és a multifraktál-analízis.

2005-ben megoldotta az akkor már 40 éve nyitott, ún. gradiensproblémát. Megmutatta, hogy egy nyílt halmaznak egy többváltozós függvény gradiense általi inverz képe lehet nemüres és nullmértékű. Konstrukciójának egészen újszerű módszere később önálló kutatások tárgya lett, és számos más területen is alkalmazásra lelt. Rendkívül jelentősek a $\sum f(nx)$ sor majdnem mindenütt konvergenciájára és ennek általánosításaira vonatkozó vizsgálatai; e témában írt dolgozatai számos régi és nehéz problémát oldanak meg. Ugyancsak kiemelkedőek a nem konvencionális ergodikus közepekre vonatkozó eredményei. Egy régi nevezetes sejtést megcáfolva sikerült olyan nulla Banach-sűrűségű sorozatot konstruálnia, amely L_1 -beli függvények ergodikus közepeinek majdnem mindenütt való konvergenciáját biztosítja. Különösen jelentős a 2010-ben Daniel Mauldinnal közösen írt és az *Annals of Mathematics*-ben megjelent 50 oldalas dolgozata, amely megoldja Jean Bourgain L_1 -függvények négyzetek mentén vett ergodikus közepek konvergenciájára vonatkozó problémáját. Kitüntetései: Rényi Kató-díj (1985), Grünwald Géza-díj (1987), Alexits György-díj (1994), Akadémiai Díj (2020).

Ajánlók:

Frank András, az MTA levelező tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Komjáth Péter, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Laczkovich Miklós, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Major Péter, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Ruzsa Z. Imre, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Szász Domokos, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Györi Ervin

1954-ben született Kaposváron. 1994 óta a matematikai tudomány doktora. A Rényi Alfréd Matematikai Kutatóintézet tudományos tanácsadója, osztályvezetője, a diszkrét matematika világszerte elismert kutatója.

Sokoldalú matematikus, sok területen ért el áttörést. Lovász Lászlóval párhuzamosan bebizonyított egy híres tételt k -összefüggő gráfok összefüggő részekre bontásáról. Nevezetes nehéz minimax tételt bizonyított intervallumokról. Negyed évszázados Erdős-problémát oldott meg adott élszámú gráfok éldiszjunkt háromszögei számára vonatkozóan, majd 26 évvel később az ezt követő Erdős-sejtést. Extremális hipergráfelméletben új, hatékony módszereket dolgozott ki, amit ő és mások is azóta már sok cikkben eredményesen alkalmaznak. Aszimptotikus pontossággal határozta meg ötszögek Turán-számát 3-uniform lineáris hipergráfokban. Társszerzőivel az Erdős–Gallai-tétel hipergráf általánosításait bizonyította.

Összesen több mint 120 tudományos dolgozata jelent meg, amelyekre 1500-nál több független hivatkozást kapott. Aktivitását mutatja, hogy 2019 óta 25 tudományos folyóiratcikket írt, ezek közül hét Q1-es folyóiratban jelent meg, 18 másik pedig az ArXiv tanúsága szerint megjelenésre vár.

Tucatnyi volt tanítványa már elismert kutató. Az elmúlt 3 évben öt doktorandusza végzett, jelenleg is háromnak témavezetője. Kitüntetései: Rényi Kató-díj (1976), Grünwald Géza-díj (1983), Rényi Alfréd-díj (1993), Akadémiai Díj (2013), Magyar Érdemrend Tisztikereszt (2015), Szele Tibor Emlékérem (2018).

Ajánlók:

Bollobás Béla, az MTA külső tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Detrovics János, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Frank András, az MTA levelező tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Frankl Péter, az MTA külső tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Füredi Zoltán, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Katona Gyula, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Ruzsa Z. Imre, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Sárközy András, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Tardos Gábor, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Hajdu Lajos

1968-ban született Debrecenben. 2011 óta az MTA doktora. A Debreceni Egyetem Matematikai Intézetének egyetemi tanára, korábban 8 évig igazgatója. Szakterülete a számelmélet és a diszkrét tomográfia.

130 dolgozatában komoly nemzetközi visszhangot kiváltó eredményeket ért el. Rendkívül széles látókörű kutató. Bertók Csanáddal elsőként dolgozott ki egy hatékony eljárást háromnál több tagú S-egység egyenletek megoldására a racionális esetben, ezzel váratlan áttörést érve el egy rendkívül fontos, sokak által vizsgált, számos jelentős alkalmazással bíró területen (*Mathematics of Computation*, 2016). Pierre de Fermat, Leonhard Euler, Erdős Pál és mások tételeit jelentős mértékben kiterjesztve, Győry Kálmánnal és Pintér Ákossal megmutatta, hogy a $k < 35$ tagú számtani sorozatok tagjainak szorzata nem lehet teljes hatvány (*Compositio Mathematica*, 2009). Erdős, Szemerédi Endre, Enrico Bombieri, Andrew Granville, Pintz János és mások eredményeihez kapcsolódva Tengely Szabolccsal meghatározta az aszimptotikusan legtöbb n -edik hatványt tartalmazó számtani sorozatokat (*The Ramanujan Journal*, 2021). Rob Tijdemannal lerakta a diszkrét tomográfia algebrai alapjait (*Journal für die reine und angewandte Mathematik*, 2001). Munkáira több mint 800 független hivatkozást kapott. Meghívottként számos rangos nemzetközi konferencián adott elő. Élvonalbeli hazai és külföldi matematikusokkal dolgozik, társszerzői száma 55. Fontos pozíciókat tölt be az MTA és a Bolyai Társulat különböző testületeiben. Számos tehetséges fiatalot indított el a tudományos pályán. Legfontosabb díjai: Turán Pál-díj (2008), Akadémiai Díj (2017), Mestertanár aranyérem (2019).

Ajánlók:

Győry Kálmán, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Pethő Attila, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Pintz János, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Sárközy András, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Szemerédi Endre, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Molnár Lajos

1964-ben született Kemeccsén. Az MTA doktora. Matematikus, tanszékvezető egyetemi tanár a Szegedi Tudományegyetem Természettudományi és Informatikai Kar Analízis Tanszékén, félállású egyetemi tanár a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen. Szűkebb szakterülete a funkcionálanalízis és a lineáris algebra.

Megőrzési problémákkal, megőrzési transzformációk (bizonyos mennyiségeket, elemeket, relációkat, műveleteket stb. megőrző leképezések) meghatározásával foglalkozik. Alapvető szerepe van abban, hogy a terület fő kutatási irányát jelenleg a nemlineáris megőrzési transzformációk vizsgálata képezi. Eredményeit az összetettség jellemzi, távol eső, főként analitikus és algebrai eszközöket kombinál. Wigner Jenőnek a kvantummechanikai szimmetria transzformációkat leíró alapvető tételére merőben új bizonyítást adott, ami annak messzemenő általánosításait tette lehetővé (például: *Journal of Functional Analysis*, 2002). A *Proceedings of the American Mathematical Society*-ben megjelent 2002-es cikkében függvény- és operátoralgebrákra azt a meglepő észrevételt tette, hogy az algebra automorfizmusok linearitási és multiplikatív tulajdonsága egyetlen numerikus megőrzési tulajdonsággal helyettesíthető: a szorzatok spektrumának megőrzésével. Ennek hatására több kutatócsoport kezdett el dolgozni a függvényalgebrai kiterjesztéseken. Az MTA doktori értekezése eredményeinek súlyát jelzi, hogy azt megjelentette a Springer (*Lecture Notes in Math*, 2007). 165 tudományos dolgozatára 1744 független hivatkozást kapott. Számos kiváló fiatalot vont be kutatásaiba. Vezetésével 5 PhD-fokozat született. Kitüntetései: Grünwald Géza-díj (1992), Erdős Pál-díj (1999), Akadémiai Díj (2011).

Ajánlók:

Daróczy Zoltán, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Fritz József, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Gyimóthy Tibor, az MTA levelező tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Hatvani László, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Kátai Imre, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Krisztin Tibor, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Páles Zsolt, az MTA levelező tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Totik Vilmos, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Pach János

1954-ben született Budapesten. Az MTA doktora 1995 óta. A Rényi Alfréd Matematikai Kutatóintézet tudományos tanácsadója, szűkebb szakterülete a kombinatorikus és algoritmikus geometria, a geometriai gráfelmélet.

A kombinatorikus és algoritmikus geometria egyik legtekintélyesebb kutatója a világon. Gráf- és hipergráfelméleti módszereket alkalmaz az algoritmikus geometriában és a robotikában. A geometriai gráfok elméletének iskolateremtő kutatója. 21 PhD-diákja közül több nemzetközi hírű kutató lett. 310 dolgozatot, 3 monográfiát írt, amelyeket angoloról kínaira, japánra és oroszra is lefordítottak.

Jacob Foxszal és Andrew Sukkal bebizonyította az Erdős–Hajnal-sejtést korlátos VC-dimenziós gráfokra (*SoCG*, 2017). Tardos Gáborral megválaszolta az epszilon-hálók elméletének egyik alapkérdését (*Journal of the American Mathematical Society*, 2013). A regularitási lemma kiterjesztésével bebizonyította nevezetes geometriai szelekciós tételét (*Computational Geometry*, 1998). Hubert De Fraysseix-vel és Richard Pollackkal felfedezte a síkgráf-reprezentáció egyik alaptételét (*STOC*, 1988).

Témaköre vezető folyóiratának (*Discrete & Computational Geometry*) társszerkesztője és 11 további nemzetközi folyóirat bizottsági tagja. Meghívott előadó a Matematikusok Világkongresszusán 2014-ben. Plenáris előadó az Európai Matematikai Kongresszuson (2021), az Amerikai, Német, Svájci, Edinburghi és Brit Matematikai Társaságok éves közgyűlésein (1996, 2003, 2011, 2016, 2019) és a EuroCombon (2009). 1990-ben Ford-díjas. 1993-ban Rényi-díjat, 1998-ban Akadémiai Díjat, 2019-ben Szele-díjat kapott. ACM Fellow (2012), AMS Fellow (2015), az Academia Europaea tagja (2014).

Ajánlók:

Bárány Imre, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Füredi Zoltán, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Györy Kálmán, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Juhász István, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Katona Gyula, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Komjáth Péter, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Lovász László, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Némethi András, az MTA levelező tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Pintz János, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Pyber László, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Rónyai Lajos, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Stipsicz András, az MTA levelező tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Szemerédi Endre, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Szűcs András, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Tardos Gábor, az MTA levelező tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Tusnády Gábor, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Szekelyhidi László

1952-ben Budapesten született. 1994-ben lett az MTA doktora. A Debreceni Egyetem Analízis Tanszékének egyetemi tanára volt 2015-ös nyugdíjazásáig. Szakterülete a harmonikus analízis és a hiper csoportok.

163 dolgozatában nemzetközi visszhangot kiváltó eredményeket ért el. 4 monográfiát, 3 szakkönyvet és 4 egyetemi jegyzetet publikált, több rangos konferencia szervező-, illetve tudományos bizottságának volt tagja. Munkáira több mint 1700 hivatkozást kapott, melyekből több mint 750 független. Vezetésével öten szereztek PhD-, illetve kandidátusi fokozatot. Leírta a lineáris függvényegyenletek általános megoldásait, ezzel egységes elméletbe foglalva számos klasszikus függvényegyenlet tárgyalását. A stabilitáselméletben elsőként alkalmazott invariáns közepeket, ezzel új kutatási irányzatot indított, és alapvető stabilitási eredményeket igazolt. Megalapozta a konvolúció típusú függvényegyenletek spektrálszintézisen alapuló modern elméletét. Ellenpéldát adott R. J. Elliott hibás tételére, mellyel a spektrálszintézis kutatásának adott új lendületet. A spektrálszintézissel kapcsolatban megfogalmazott sejtését (Laczkovich Miklóssal közösen) igazolta, leírva azon kommutatív csoportok osztályát, melyen az igaz. Leon Ehrenpreis annihilátor módszerét kiterjesztve új bizonyítást adott M. Lefranc spektrálszintézis-tételére, és jellemezte a spektrálszintézissel rendelkező varietásokat (Bettina Wilkensszel közösen), valamint általánosította Ehrenpreis Principal Ideal Theorem tételét. Megalapozta a szférikus spektrálszintézist, mellyel kiterjesztette L. Schwartz klasszikus tételét többváltozós függvényekre. Megalapozta a függvényegyenletek és a spektrálszintézis elméletét hiper csoportokon.

Ajánlók:

Daróczy Zoltán, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Kátai Imre, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Krisztin Tibor, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Páles Zsolt, az MTA levelező tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Totik Vilmos, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Tóth Bálint

1955-ben született Kolozsváron (Románia). Az MTA doktora, matematikus, munkahelyei a Rényi Alfréd Matematikai Kutatóintézet és a University of Bristol. Szűkebb szakterületei a valószínűségszámítás, a sztochasztikus folyamatok és a statisztikus fizika.

Rendkívül eredeti, kiemelkedő eredményeket ért el a Brown-mozgás dinamikai elméletében, a bolyongások, a klasszikus és kvantumstatisztikus fizika és a hidrodinamikai határátmenet elméletében; diffúzív és szuperdiffúzív határeloszlásokat bizonyított determinisztikus dinamikákban és fizikai motivációjú bolyongásokban; úttörő határeloszlásokat igazolt anomális skálázással hosz-

szú memóriájú bolyongásokra és diffúziókra; kezdeményezte és kidolgozta a Brown-háló (Brownian Web) elméletét (az eredményt társszerzője, Wendelin Werner Fields-érem laudációja jelentős áttörésként említi); levezette a hiperbolikus hidrodinamikai határátmenet Euler-egyenleteit többkomponensű rendszerekre a lökeshullámok tartományában; kvantum spinrendszerek véletlen permutációkkal történő reprezentációit adta, megfogalmazta a nevezetes Long Cycle Conjecture-t. Színvonalas, szakmailag színes, stabilan fejlődő sztochasztika tan-székét hozott létre a BME-n, remek tanítványai vannak. Nemzetközi elismertsége kimagasló. Alapvető szerepe van a Rényi-iskola 21. századi megújulásában, nemzetközi rangjának megőrzésében.

Ajánlók:

Bárány Imre, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Csiszár Imre, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Erdős László, az MTA külső tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Fritz József, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Hatvani László, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Kertész János, az MTA rendes tagja, Fizikai Tudományok Osztálya

Laczkovich Miklós, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Lovász László, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Major Péter, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Némethi András, az MTA levelező tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Simonovits Miklós, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Stipsicz András, az MTA levelező tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Szász Domokos, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Tusnád Gábor, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

KÜLSŐ TAGSÁGRA AJÁNLJA

Gyöngy István

1951-ben született Budapesten. Kandidátusi fokozatát 1981-ben szerezte. 1995 óta az Edinburghi Egyetem oktatója, 18 éve professzori fokozatban. Szűkebb szakterülete a sztochasztikus analízis, a sztochasztikus differenciálegyenletek és a parciális differenciálegyenletek elmélete. Brit–magyar kettős állampolgár.

A Skót Tudományos Akadémia (Royal Society of Edinburgh) tagja, a Heriot-Watt University tiszteletbeli professzora. Legfontosabb eredményeit a fenti területeken és ezeknek a sztochasztikus szűrőkre és a sztochasztikus kontrollalmé-

letre történő alkalmazásában érte el. Legjelentősebb dolgozatait a *Probability Theory and Related Fields* (1996), a *Potential Analysis* (1999) és a *Stochastic Processes and Their Applications* (1998) lapokban publikálta, az 1986-ban a *Probability Theory and Related Fields*-ben megjelent munkája a pénzügyi matematika területén tankönyvek, egyetemi kurzusok anyaga (Gyöngy-formula), és pénzügyi alkalmazásáért Dilip Madan „Quant of the Year” kitüntetésben részesült tíz éve.

Ajánlók:

Györy Kálmán, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Pintz János, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Szemerédi Endre, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Székely J. Gábor

1947-ben született Budapesten. A matematikai tudományok doktora. Az amerikai National Science Foundation programigazgatója. Szűkebb szakterülete a matematikai statisztika.

Legnagyobb hatású tudományos ötletei az ún. távolságkorreláció és az adatenergia fogalmainak bevezetése. Ezek sok alkalmazásra adnak lehetőséget, a gyógyszercégek a gyakorlatban is használják. Az ezekről szóló cikkek a *Google Scholar* szerint 1800, illetve 800 idézetet kaptak. Az algebrai valószínűség témaköréből 1988-ban Ruzsa Imrével fontos könyvet publikált. Plenáris előadó volt a Joint Statistical Meetingen (Baltimore, 2017), a világ legnagyobb statisztikustalálkozóján. Az International Statistical Institute (1996), az American Statistical Association (2000) és az Institute of Mathematical Statistics (2010) Elected Fellow-ja.

Ajánlók:

Gyórfi László, az MTA rendes tagja, Műszaki Tudományok Osztálya

Katona Gyula, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Major Péter, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Ruzsa Imre, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Tusnády Gábor, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Ifj. Székelyhidi László

1977-ben született Debrecenben. PhD-fokozatát a Lipcsei Egyetemen szerezte 2003-ban, majd 2011-ben ugyanitt lett egyetemi tanár és tanszékvezető. Kutatási témája a parciális differenciálegyenletek területéhez, ezen belül a rugalmasságtani és a hidrodinamikai egyenletek matematikai elméletéhez tartozik.

A hidrodinamikában fontos Euler-egyenletrendszerrel kapcsolatos munkássága kiemelkedő. Ezen egyenletrendszer a Navier–Stokes-egyenlet egy határesetre, és ideális folyadékok viselkedését írja le. Székelyhidi igazolta Lars Onsager kémiai Nobel-díjas kutató ezzel az egyenletrendszerrel kapcsolatos sejtését. Munkája elismeréseként 2014-ben Szöulban az ICM2014, 2021-ben a 8ECM kongresszusok meghívott előadója volt, 2018-ban pedig a német tudományos élet kiemelkedő elismerését, a Leibniz-díjat kapta meg. Székelyhidi többször látogatott el Magyarországra, előadás-sorozataival az oktatásba is bekapcsolódott. Így a matematika fontos területe az ő segítségével is igénybe véve tud hazánkban fejlődni.

Ajánlók:

Bárány Imre, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Daróczy Zoltán, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Domokos Gábor, az MTA rendes tagja, Műszaki Tudományok Osztálya

Erdős László, az MTA külső tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Fritz József, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Laczkovich Miklós, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Major Péter, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Páles Zsolt, az MTA levelező tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Pintz János, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Pyber László, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Stipsicz András, az MTA levelező tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Szász Domokos, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Totik Vilmos, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Szendrei Ágnes

1953-ban született Szegeden. 1993-ban lett a matematikai tudományok doktora. A University of Colorado (Boulder, USA) professzora. Szakterülete az általános algebrák elmélete.

Fontosabb kutatási területeinek vezető kutatója, ezek a véges algebrák szerkezete lokális viselkedés alapján, klasszikus struktúrákra vonatkozó kérdések, általános kommutátorelmélet, véges algebrák klasszifikációja invariánsok se-

gítségével (k-értékű logikák elmélete) és véges algebraikra vonatkozó algoritmi-
kus kérdések. 86 dolgozat és 1 monográfia szerzője, 25 nemzetközi konferencia
plenáris előadója. Aranygyűrűs doktor. A hazai matematikai élettel való kap-
csolata példaértékű: a szegedi *Acta Scientiarum Mathematicarum* szerkesztő-
je, pályázatok aktív közreműködője és bírálója, közös kutatásokban vesz részt,
jegyzeteit az egyetemeken használják, matematikát népszerűsítő cikkeket írt a
KÖMAL-ba.

Ajánlók:

Daróczy Zoltán, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Hatvani László, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Krisztin Tibor, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Páles Zsolt, az MTA levelező tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Pálfy Péter Pál, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Sárközy András, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Totik Vilmos, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

TISZTELETI TAGSÁGRA AJÁNLIJA

Alexander Lubotzky

1956-ban született Tel Avivban (Izrael). A jeruzsálemi Héber Egyetem matema-
tikai intézetének professzora. Kutatási területe a csoportelmélet és ennek a mate-
matika különböző ágaiban való alkalmazásai.

Több mint 150 cikk és 4 monográfia szerzője. Számos témában ért el alapvető
jelentőségű eredményeket: expander gráfokkal kapcsolatban, a részcsoport-növe-
kedés és a kongruencia-részcsoport probléma témájában (például pontos aszimpt-
totikát adott a moduláris csoport kongruencia-részcsoportjainak számára). Be-
vezette a hatvány-teljes p -csoportok igen gyümölcsözőnek bizonyult fogalmát.
Bizonyította, hogy a véges klasszikus egyszerű csoportokat két véletlenül válasz-
tott elemük nagy valószínűséggel generálja. Szoros a kapcsolata a magyar mate-
matikusokkal, Pyber Lászlóval négy közös cikket publikált.

Háromszor nyert ERC Advanced Grantot. 2018-ban a Nemzetközi Matematikai
Kongresszus plenáris előadója volt.

Ajánlók:

Babai László, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Pálfy Péter Pál, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Pyber László, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Rónyai Lajos, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Stipsicz András, az MTA levelező tagja, Matematikai Tudományok Osztálya

Jan van Mill

1951-ben született Hardinxveldben (Hollandia). PhD-fokozatot 1977-ben nyert az amszterdami Free Universityn, ahol 2012-es nyugdíjazásáig tanított és kutatott, 1984-től professzorként. 2014-től a University of Amsterdam topológia professzora. 2004-től 2006-ig a Royal Dutch Society of Mathematicians elnöke. 2012-ben megkapta a legmagasabb holland polgári kitüntetését.

A topológiának geometriai és halmazelméleti területein is kiemelkedő eredményeket ért el. A topologikus terek homogenitási tulajdonságainak világviszonylatban vezető szaktekintélye. A Hajnal András és Juhász István nevével fémjelzett magyar halmazelméleti topológiai iskolával szoros kapcsolatot tart 1980 óta.

Ajánlók:

Demetrovics János, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Juhász István, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Katona Gyula, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Komjáth Péter, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Pethő Attila, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Stipsicz András, az MTA levelező tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Szász Domokos, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya
Szemerédi Endre, az MTA rendes tagja, Matematikai Tudományok Osztálya